

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

Η ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΤΗΝ ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

Μάθημα 1ο (Ματθ. 1,1)

Μέ τὸ τεῦχος αὐτό, ἀγαπητοί μου ἐνορίτες, θέλω νά σᾶς ἀποδείξω ὅτι, **ἂν δέν γνωρίζετε τήν Παλαιά Διαθήκη, δέν θά μπορέσετε νά κατανοήσετε τήν Καινή Διαθήκη!**

Ἄρα εἶναι λάθος αὐτό πού λέγουν πολλοί στήν σημερινή μας ἐποχή, ὅτι δέν χρειάζεται ἡ Παλαιά Διαθήκη καί φτάνει ἡ Καινή. Ἀλλά δέν μπορούμε νά κατανοήσουμε τήν Καινή Διαθήκη χωρίς τήν Παλαιά Διαθήκη.

Στήν νέα αὐτή σειρά θά ἔχω ὡς βάση τόν ὠραῖο λόγο τοῦ ἁγίου Αὐγουστίνου, ὅτι «*ἡ Καινή Διαθήκη κρύβεται στήν Παλαιά· καί ἡ Παλαιά Διαθήκη ἀνοίγεται στήν Καινή*».

Τήν ἀλήθεια ὅτι χωρίς τήν Παλαιά Διαθήκη δέν μπορεῖ νά νοηθεῖ ἡ Καινή Διαθήκη θά τήν ἀποδείξω μόνο ἀπό τό 1ο κεφ. τοῦ κατά Ματθαῖον Εὐαγγελίου. Αὐτό βέβαια μπορεῖ νά τό κάνει κανείς σέ ὅλο τό κατά Ματθαῖον Εὐαγγέλιο καί σέ ὅλα τά βιβλία τῆς Καινῆς Διαθήκης.

Διαβάζουμε τόν πρῶτο στίχο: «*Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ υἱοῦ Δαβίδ υἱοῦ Ἀβραάμ*» (1,1). Ἔτσι ἀρχίζει τό Εὐαγγέλιό του ὁ εὐαγγελιστής Ματθαῖος θέλοντας νά περιγράψει τήν γενεαλογία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καί ἡ ἴδια ἡ γενεαλογία, ἀλλά καί ἡ ἀρχή της, μᾶς φέρει στήν Παλαιά Διαθήκη. Στό πρῶτο βιβλίο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, στήν Γένεση, θέλοντας ὁ ἱερός συγγραφεύς νά ἐξιστορήσει τήν δημιουργία τοῦ κόσμου, γράφει: «*Αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ καί γῆς*» (2,4). Καί θέλοντας πάλι νά ὁμιλήσει γιά τήν γενεαλογία τοῦ Ἀδάμ λέγει ὁμοίως: «*Αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως ἀνθρώπων*» (5,1).

Εἶναι φανερό λοιπόν ὅτι ὁ εὐαγγελιστής Ματθαῖος ἀρχίζοντας τό Εὐαγγέλιό του ἔχει ὑπ' ὄψιν τήν Παλαιά Διαθήκη.

Ὁ εὐαγγελιστής Ματθαῖος στό χωρίο πού παραθέτουμε ὀνομάζει ἀπό τήν ἀρχή τόν Ἰησοῦ «Χριστό». Καί γιά νά ἐννοήσουμε τήν ἔκφραση αὐτή πρέπει πάλι νά ἔχουμε ὑπ' ὄψιν τήν Παλαιά Διαθήκη. Στά χρόνια τῆς

Παλαιᾶς Διαθήκης ὁ ἀρχιερεὺς (Ἐξ. 30,30), ὁ βασιλεὺς (Β' Βασ. 5,3. Βλ. Α' Βασ. 24,6) καί οἱ Προφῆτες ἐχρίοντο, ὅταν ἀνελάμβαναν τά ἱερά τους καθήκοντα καί ἦταν λοιπόν καί ἐλέγοντο «χριστοί» (Λευιτ. 4,3). Ὁ ὅρος «χριστός» ἀρμόζει κυρίως στόν Μεσσία· γιατί ὁ Μεσσίας ἀφοῦ εἶναι ὁ Λυτρωτής τῆς ἀνθρωπότητας (Ἦσ. 61,1. Δαν. 9,25.26), εἶναι καί ὁ μοναδικός χρισθεὶς ἀπό τόν Θεό, ὡς Προφήτης (Δευτ. 18,15), ὡς Ἀρχιερεὺς (Ζαχ. 6,11-14) καί ὡς Βασιλεὺς (Ἦσ. 9,6.7).

Ὁ εὐαγγελιστής Ματθαῖος παρουσιάζει ἀπό τήν ἀρχή τόν Ἰησοῦ ὡς Μεσσία, τόν Ὅποῖον ἀνέμεναν οἱ Ἰουδαῖοι καί ὅλη ἡ ἀνθρωπότητα καί ἄς μὴ ζητοῦν λοιπόν ἄλλον. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός πράγματι εἶναι Προφήτης, γιατί ἔφερε τήν τέλεια ἀποκάλυψη· εἶναι Ἀρχιερεὺς, γιατί πρόσφερε τόν ἑαυτό Του θυσία στόν Θεό γιά τήν ἄφεση τῶν ἀμαρτιῶν μας καί εἶναι Βασιλεὺς, γιατί μᾶς ἐλευθέρωσε ἀπό τό κράτος τοῦ Σατανᾶ καί μᾶς ἔκανε πολίτες τῆς δικῆς Του Βασιλείας.

Ὁ Εὐαγγελιστής στό χωρίο πού παραθέτουμε ὀνομάζει τόν Ἰησοῦ Χριστό «υἱόν Δαβίδ, υἱόν Ἀβραάμ». Πρόκειται, ὡς γνωστόν, περί τῶν δύο μεγάλων προσωποτήτων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τοῦ πατριάρχου Ἀβραάμ καί τοῦ βασιλέως Δαβίδ. Γιά νά νοήσουμε τόν λόγο αὐτό τοῦ Εὐαγγελιστοῦ πρέπει νά γνωρίζουμε τίς σχετικὲς προφητεῖες ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη.

Στήν Παλαιά Διαθήκη ἦταν προφητευμένο ὅτι ὁ Μεσσίας θά κατάγεται ἀπό τήν φυλὴ τοῦ Ἰούδα καί συγκεκριμένα ἀπό τό γένος τοῦ Δαβίδ. Ἦδη ὁ πατριάρχης Ἰακώβ εὐλογώντας τόν υἱό του Ἰούδα τοῦ εἶπε: «*Οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα καί ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἐάν ἔλθῃ τά ἀποκείμενα αὐτῷ καί αὐτός προσδοκία ἐθνῶν*» (Γεν. 49,10). Μέ τόν λόγο του αὐτόν ὁ γέροντας Ἰακώβ προφητεύει γιά τόν υἱό του Ἰούδα ὅτι θά ἐξακολουθεῖ νά εἶναι ἄρχων μεταξύ τῶν φυλῶν μέχρι τόν χρόνο τῆς ἐλεύσεως τοῦ Μεσσία.

Συνεχίζεται...

Ο ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

3. Οι υπόλοιπες ημέρες της εβδομάδος

Οι ημέρες Τρίτη και Πέμπτη ήταν ημέρες πού νηστευαν οί Φαρισαῖοι, γι' αυτό καί ἡ Ἐκκλησία μας δέν τίς καθόρισε ὡς τακτές ημέρες νηστείας. Εἶναι ημέρες ὁμως κατά τίς ὁποῖες λατρεύουμε τόν Θεό· καί τήν μέν **Τρίτη** τιμᾶμε ιδιαίτερα τόν τίμιο Πρόδρομο καί Βαπτιστή τοῦ Κυρίου μας Ἰωάννη, τήν δέ **Πέμπτη** τήν ἔχουμε ἀφιερωμένη στούς ἀγίους Ἀποστόλους καί στόν ἅγιο Νικόλαο.

Κάθε **Τρίτη**, λοιπόν, πρέπει νά ἐπικαλούμαστε ιδιαίτερα τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Βαπτιστή καί νά λέμε τό Ἀπολυτικίό του ἢ ὅποιον ἄλλον ὕμνο σ' αὐτόν ξέρουμε. Ἡ προσευχή στόν Βαπτιστή Ἰωάννη, ἔχει δύναμη πολύ. Τοῦ δόθηκε ιδιαίτερα ἡ χάρη ἀπό τόν Θεό νά πρεσβεύει γιά μᾶς. Ἐνας ὕμνος τῆς Ἐκκλησίας μας σ' αὐτόν λέγει: *«Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ πάντων ἡμῶν μνήσθητι, ἵνα ρυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Σοί γάρ ἐδόθη Χάρις πρεσβεύειν ὑπέρ ἡμῶν»*. Αὐτόν τόν ὕμνο, ἀγαπητοί μου, νά τόν λέτε συχνά στήν προσευχή σας στόν Βαπτιστή Ἰωάννη καί ιδιαίτερα νά τόν λέτε κάθε Τρίτη.

Τήν **Πέμπτη**, ὅπως εἶπαμε, τιμᾶ ἡ Ἐκκλησία μας τούς ἀγίους Ἀποστόλους. Καί βέβαια ἀξίζει ιδιαίτερη τιμή σ' αὐτούς τούς Δώδεκα, στούς ὁποῖους ὀφείλουμε τόν εὐαγγελισμό ὅλης τῆς οἰκουμένης. Μάλιστα ἐμεῖς οἱ χριστιανοί τῆς Ἑλλάδος εὐγνωμονοῦμε περισσότερο τόν ἀπόστολο Παῦλο, γιατί ἦρθε στά μεγάλα κέντρα τῆς πατρίδος μας καί ἴδρυσε σ' αὐτά Ἐκκλησίες καί ἀπέστειλε καί ἐπιστολές στίς Ἐκκλησίες αὐτές. Σάν εὐγνωμοσύνη μας σ' αὐτόν, ἄς διαβάζουμε κάθε μέρα ἕνα κομμάτι ἀπό τά ἱερά αὐτά γράμματα τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ὅπως καί ἀπό τίς ἐπιστολές τῶν ἄλλων Ἀποστόλων. Τήν Πέμπτη τιμᾶμε ιδιαίτερα καί τόν ἅγιο Νικόλαο. Εἶναι ἕνας μέγας ἅγιος καί ἡ προσευχή μας σ' αὐτόν μᾶς φέρνει μεγάλη χάρη καί εὐλογία. Θεωρεῖται προστάτης τῶν ναυτικῶν. Ἀλλά, κατά κάποια ἔννοια, ὅλοι μας εἴμαστε караβοκύρηδες στό πέλαγος τῆς ζωῆς αὐτῆς. Ὅλοι μας, λοιπόν, ἄς ἐπικαλούμαστε τόν ἅγιο Νικόλαο, γιά νά μᾶς βοηθήσει νά φθάσουμε στό τελικό λιμάνι, πού εἶναι ὁ γλυκός παράδεισος.

Οἱ ημέρες **Τετάρτη καί Παρασκευή**, ὅπως ὅλοι τό ξέρουμε, εἶναι καθορισμένες ἀπό τήν Ἐκκλησία μας ὡς ημέρες νηστείας. Τήν μέν **Τετάρτη** τήν τιμᾶμε γιατί αὐτήν τήν ἡμέρα, μέ τήν προδοσία τοῦ Ἰούδα, συνέλαβαν οἱ Ἰουδαῖοι τόν Χριστό μας, τήν δέ **Παρασκευή** τήν τιμᾶμε σέ ἀνάμνηση τοῦ σταυρικοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ.

Ἄς νηστεύουμε, τίς ημέρες αὐτές, ὅπως καθόρισε ἡ Ἐκκλησία μας. Δέν ἔδωσε ὁ Θεός γιά φαγητό μόνο τά κρέατα καί τά ψάρια, ἀλλά ἔδωσε καί τίς πατάτες καί

τά μακαρόνια καί τά τόσο θρεπτικά καί νόστιμα φρούτα καί τόσους ἄλλους γλυκεῖς καρπούς τῆς γῆς. Γιατί, νά φᾶμε τήν Παρασκευή τό κρέας καί τήν Πέμπτη τά φασόλια; Νά φᾶμε τήν Πέμπτη τό κρέας καί τήν Παρασκευή νά φᾶμε τά φασόλια, γιά νά νηστεύουμε τήν Παρασκευή.

Γυναῖκες, πού ἡ μαγειρική σας τέχνη κάνει νόστιμα φαγητά, βάλτε ὅλη αὐτή τήν τέχνη σας τήν Τετάρτη καί τήν Παρασκευή, γιά νά κάνετε πολύ νόστιμο τό νηστήσιμο φαγητό! Ἔτσι, θά λείει τό παιδί σας πότε νᾶρθε ἡ Τετάρτη καί ἡ Παρασκευή, γιά νά φάω ἐκείνη τήν ὠραία χορτόπιτα, πού κάνει ἡ μαμά μου, ἢ ἐκεῖνα τά ὠραῖα γεμιστά μέ τά μπαχαρικά καί τά μυρωδικά, πού μοσχοβολᾶνε ἀπό μακριά, ὅταν πλησιάζω στό σπίτι μου. Καί νᾶναι αὐτά νηστήσιμα. **Νά μάθετε καί τά παιδιά σας νά νηστεύουν.** Μήν τό φοβᾶστε αὐτό γιά τήν υγεία τους. Ἀντίθετα, ἡ νηστεία θά κάνει καλό στήν υγεία τους. «Μέλانا ζωμό» ἔπιναν τά σπαρτιατόπουλα τῆς Ἑλλάδος καί ἔγιναν ἀνδρεῖοι ἀγωνιστές κατά τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος. Ἡ νηστεία, πέρα ἀπό τήν ἐγκράτεια πού χαρίζει στήν ψυχή, δυναμώνει καί σωματικά τόν ἄνθρωπο καί τοῦ χαρίζει εὐρωστία καί ἰσχυρή υγεία. Ἐνῶ ἡ πολυφαγία κάνει πλαδαρό καί ἄτονο τόν ἄνθρωπο καί τόν ἀποχαυνώνει ψυχικά καί σωματικά.

Τέλος, ἐρχόμαστε στήν τελευταία ἡμέρα τῆς εβδομάδος, τό **Σάββατο**. Γιά τό Σάββατο μιλάει ἡ Παλαιά Διαθήκη καί μᾶς λέει ὅτι τήν ἡμέρα αὐτή κατέπαυσε ὁ Θεός τό δημιουργικό Του ἔργο, γι' αὐτό καί «Σάββατο» σημαίνει «ἀνάπαυση». Τήν ἡμέρα αὐτή τοῦ Σαββάτου τήν τιμᾶμε εἰς ἀνάμνηση τῆς Δημιουργίας τοῦ κόσμου. **Γι' αὐτό δέν γίνεται νηστεία (χωρίς λάδι) τήν ἡμέρα αὐτή, πλὴν μόνο τοῦ Μεγάλου Σαββάτου.**

Οἱ Ἰουδαῖοι τιμοῦσαν πολύ τό Σάββατο, ἀλλά γιά μᾶς τούς χριστιανούς τό Σάββατο ἀντικαταστάθηκε μέ τήν Κυριακή, ἡμέρα κατά τήν ὁποία, ὅπως ξέρουμε, ἑορτάζουμε τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μας.

Ἡ ἡμέρα τοῦ Σαββάτου γιά μᾶς ἔγινε ἡμέρα ἀφιερωμένη στήν μνήμη τῶν προσφιλῶν μας νεκρῶν. Κάθε ἡμέρα βέβαια θυμόμαστε τά ἀγαπητά μας πρόσωπα, πού ἔφυγαν ἀπό ἀνάμεσά μας, ἀλλά τήν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου πρέπει νά τά θυμόμαστε ιδιαίτερα τά πρόσωπα αὐτά στήν προσευχή μας καί νά τελοῦμε τρισάγια καί μνημόσυνα γιά τίς ψυχές τους.

Κανονικά, χριστιανοί μου, τά μνημόσυνα δέν πρέπει νά γίνονται τήν Κυριακή, γιατί ἡ Κυριακή εἶναι ἀναστάσιμη ἡμέρα, ὅπως εἶπαμε. Τά μνημόσυνα κανονικά γίνονται τό Σάββατο, χωρίς ὁμως τό θέμα αὐτό νά εἶναι δογματικό θέμα, ὅτι δηλαδή ἀπαγορεύεται τήν Κυριακή νά γίνονται μνημόσυνα.

Αὐτά τά λίγα, ἤθελα νά σᾶς γράψω γιά τίς ἡμέρες τῆς εβδομάδος καί ὅ,τι μπορεῖ ὁ καθένας ἀπό σᾶς ἄς πράξει.

ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Τί πιστεύουν οι αίρέσεις για τον Χριστό (4)

Πίστη τῶν πάσης φύσεως μορφῆς μονοφυσιτῶν ἦταν «ὅτι θεώθηκε ἡ ἀνθρώπινη φύση τοῦ Χριστοῦ». Κυρίως ὅμως ἀρνοῦνταν τὴν ἀνθρωπότητα του Χριστοῦ ὁ **Γνωστικισμός**, ἀφοῦ ἀπέρριψε τὴ διδασκαλία γιὰ τὴν ἐνσάρκωση τοῦ Λόγου. Δεχόταν τὸν Χριστὸ ὡς ἓνα των ὑψίστων «αἰώνων» καὶ τὸν θεωροῦσε ὡς καθαρὰ πνευματικὸ ὄν, ποὺ δν μπορούσε νὰ ἐνωθεῖ μὲ τὴν ὕλη, τὴ σάρκα. Καὶ πρῶτα, γιατί τὸ ἀπόλυτο δὲν μπορεῖ νὰ ἔλθει σὲ πραγματικὴ ἐνωση μὲ τὸ πεπερασμένο, καὶ μετὰ γιατί ἡ ὕλη εἶναι «κακὸν» μὲ τὴν ὁποῖαν ὁ πνευματικὸς κόσμος βρίσκεται συνέχεια σὲ διαμάχη. Ἡ σάρκα τοῦ Χριστοῦ ἦταν ἀπλὸ ἐπικάλυμμα τῆς ἀληθινῆς, πνευματικῆς καὶ θείας οὐσίας. Φαινομενικά, λοιπόν, καὶ φαινομενικὸ σῶμα εἶχε καὶ φαινομενικά ἐζήσε καὶ ἔπαθε ὁ Χριστός, σύμφωνα μὲ τὴ διδασκαλία ὄλων των γνωστικῶν, Σατουρνίνου, Βασιλειάδου, Μαρκίωνα κ.λπ.

Καὶ ὁ **Ἀπολλινάριος**, ἀρνοῦνταν τὴν τέλεια ἀνθρώπινη φύση στὸν Χριστό, διότι ἔλεγε, «ἐὰν ἐνώθηκε ὁ Θεὸς μὲ τὸν ἄνθρωπο, ὁ τέλειος μὲ τὸν τέλειο, θὰ ἦταν δύο, ἓνας μὲν ἀπὸ τὴ φύση Υἱὸς Θεοῦ καὶ ἓνα θετός». Ἀλλὰ ἐπειδὴ «δύο τέλεια δὲν μποροῦν νὰ γίνουν ἓνα», ὁ Ἀπολλινάριος κατέφυγε στὴν ἑλληνικὴ φιλοσοφία καὶ εἰσάγοντας στὸν Χριστὸ τὴν τριχοτομικὴ γιὰ τὸν ἄνθρωπο διδασκαλία, **κατέληξε στὸν Δοκητισμό**. Διότι δίδασκε «ὄχι ὅτι ἔχει δύο φύσεις ὁ ἓνας Θεός, ἀλλὰ μία φύση τοῦ Θεοῦ Λόγου Σαρκωμένη», δηλαδή θεοποίηση τῆς σάρκας τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐξαφάνισή της. Μὲ ἄλλα λόγια ὁ Ἀπολλινάριος δίδασκε τὴν ἀπορρόφηση τῆς ἀνθρώπινης φύσεως ἀπὸ τὴ θεία καὶ ὅτι ὁ Χριστὸς ἦταν τέλειος Θεός, ὄχι ὅμως καὶ τέλειος ἄνθρωπος.

Ὁ **Νεστόριος** ξεκινώντας ἀπὸ τὴ διδασκαλία τοῦ Θεοδώρου Μοψουεστίας καὶ ἔχοντας μεταφυσικὴ ἀντίληψη γιὰ τὴν ἀντίθεση τῆς οὐσίας τῆς θεότητας πρὸς τὴν οὐσία τοῦ ἀνθρώπου, ὄχι μόνο δεχόταν δύο τέλειες φύσεις στὸν Χριστό, ἀλλὰ καὶ τὶς ξεχώριζε μὲ ὀξύτητα μεταξύ τους, ἔτσι ὥστε ἀρνοῦνταν τὴν ὑποστατικὴ ἐνωση, σὰν ὑποτιμητικὴ γιὰ τὴ θεότητα, καὶ δεχόταν ἀπλὴ «συνάφειά» τους, ἐξωτερικὴ καὶ ἠθικὴ ἐνωση.

Ἔτσι ὁ Χριστὸς σύμφωνα μὲ τὸν Νεστόριο, δὲν «γεννήθηκε» ἀπὸ τὴ Θεοτόκο, διότι τὸ θεῖο δὲν γεννιέται, ἀλλὰ «προῆλθε» ἀπὸ αὐτὴν, γι' αὐτὸ καὶ αὐτὴ πρέπει νὰ καλεῖται μόνο Χριστοτόκος, διότι «δὲν γέννησε ἡ Μαρία Θεό, ἀλλὰ γέννησε ἄνθρωπο, ὄργανο τῆς θεότητος»!

ΑΓΙΟΣ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Ἡ Νεομάρτυς Χρυσὴ 13 Οκτωβρίου

Ἀπὸ τὶς σελίδες τοῦ «Νέου Μαρτυρολογίου» ποὺ συνέγραψε ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης παρελαύνει πλῆθος Νεομαρτύρων. Μεταξὺ αὐτῶν ἐξέχουσα θέση κατέχει μιὰ νεαρὴ κόρη ἀπὸ τὸ χωριὸ Χρυσή της Ἐπαρχίας Ἀλμωπίας τοῦ Νομοῦ Πέλλης, ποὺ ὀνομάζεται Χρυσή.

Ἡ ἐξωτερικὴ ζωὴ τῆς ἦταν ἀπλή, ὅπως ἀπλή ἦταν καὶ ἡ ἴδια στὴν συμπεριφορὰ καὶ τοὺς τρόπους. Ἦταν ὀλιγογράμματη χωριατοπούλα, ἀλλὰ σοφὴ κατὰ Θεὸν μὲ ζωντανὴ πίστη καὶ ἐσωτερικὴ καθαρότητα καὶ σταθερότητα καταπληκτικὴ. Γεννημένη ἀπὸ γονεῖς φτωχοῦς, ἀλλὰ τίμιους βιοπαλαιστὲς, ἐργαζόταν σκληρὰ μαζί μὲ τὶς τρεῖς ἀδελφές της.

Ἡ Χρυσὴ ἦταν πανέμορφη καὶ στὴν ἐξωτερικὴ ὄψη, καὶ αὐτὸ γιὰ ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ἦταν δυστύχημα γιὰ τοὺς σκλαβωμένους Ἕλληνες, γιατί τὶς ὁμορφες κοπέλες τὶς ἄρπαζαν οἱ ἀγάδες γιὰ τὰ χαρέμια τους ἢ τὶς πίεζαν νὰ ἀλλαξοπιστήσουν καὶ νὰ γίνουν σύζυγοί τους. Αὐτὸ τὸ δεύτερο συνέβη καὶ στὴν ἁγία Χρυσή. Τὴν ὥρα ποὺ μάζευε καυσόξυλα στὸ βουνὸ μὲ ἄλλες συγχωριανές της, ἓνας τοῦρκος θαμπωμένος ἀπὸ τὴν ὁμορφιά της, τὴν ἄρπαξε καὶ στὴν συνέχεια προσπαθοῦσε μὲ κάθε τρόπο νὰ τὴν πείση νὰ ἀλλάξη τὴν πίστη της καὶ νὰ τὸν παντρευτῆ.

Ἐπειδὴ ἔβλεπε ὅτι ἦταν ἀδύνατο νὰ ἐπιτύχει τὸν σκοπὸ του, ἔστειλε κάποιες τουρκάλες τῆς ἐμπιστοσύνης του, γιὰ νὰ τῆς μιλήσουν, ὅπως ξέρουν νὰ μιλοῦν οἱ γυναῖκες σὲ γυναῖκα, μὲ τὴν ἐλπίδα ἴσως μπορέσουν αὐτὲς νὰ τῆς ἀλλάξουν τὴν γνώμη. Ὅταν ἀπέτυχε καὶ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο νὰ τῆς ἀλλάξη τὴν γνώμη, ἀνάγκασε μὲ ἀπειλὲς τοὺς γονεῖς της καὶ τὶς ἀδελφές της νὰ τὴν ἐπισκεφθοῦν γιὰ νὰ τὴν μεταπείσουν αὐτοί.

Ἀλλὰ ἡ μεγαλόψυχη Χρυσὴ τοὺς ἀπάντησε: «*Πατέρα ἔχω τὸν Κύριό μου Ἰησοῦ Χριστό, μητέρα τὴν Κυρία Θεοτόκο, ἀδελφούς καὶ ἀδελφές ἔχω τοὺς Ἁγίους καὶ τὶς Ἁγίες της Ἐκκλησίας μας*» καὶ στὴν συνέχεια τοὺς ἐδιώξε. Μπροστὰ στὴν σταθερότητα τῆς Χρυσῆς οἱ τοῦρκοι ἀπάντησαν μὲ φρικτὰ βασανιστήρια. Τελικὰ στὶς 13 Ὀκτωβρίου 1795, κατέκοψαν τὸ σῶμα της μὲ μαχαίρια καὶ ἔτσι πανάξια ἔλαβε τὸ στεφάνι τοῦ μαρτυρίου ἀπὸ τὸν Νυμφίο Χριστό.

Προκαλεῖ ἐντύπωση ἡ πνευματικὴ ὠριμότης, ἡ σοφία, ἡ σταθερὴ προσήλωση στὴν πίστη τῶν Πατέρων της καὶ ἡ ἄρνησή της νὰ παντρευτῆ τὸν ἀλλόθρησκο. Ἡ ἐσωτερικὴ ἐλευθερία, ἡ σταθερότητα στὴν πίστη, ἡ αὐταπάρνηση καὶ τὸ γεναῖο φρόνημα τῆς Παρθενομάρτυρος σὲ ἡμέρες πονηρές, ὅπως αὐτὲς ποὺ ζοῦμε, κατὰ τὶς ὁποῖες βοιλεύει ἡ ὑποκρισία, ἡ ιδιοτέλεια, τὸ εὐμετάβολο καὶ ἡ πνευματικὴ ὑποδούλωση στὴν χούντα τῶν παθῶν, ἃς εἶναι γιὰ ὅλους ἐμᾶς φωτεινὸς ὁδοδείκτης φάρος καὶ λαμπρὸ παράδειγμα πρὸς μίμηση.

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
Μήν Όκτώβριος έχων ημέρας 31 'Η ημέρα έχει ώρας 11 καί ή νύξ ώρας 13		Καθημερινώς τελείται ή ακολουθία του Έσπερινοῦ στις 6.00 μ.μ.		1 Άγ. Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ & Ἰω.Κουκουζέλου Θ. Λειτουργία & Ἄγιασμός 7.00 π.μ		3 Έσπερινός Κυριακῆς 6.00 μ.μ
4 ΚΥΡΙΑΚΗ Β' Λουκᾶ Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.			7 Προβολή ταινίας «Εορτές στο Ἅγιον Ὄρος» 6.30 μ.μ.	Πρόγραμμα Ἑβδομαδιαίων Ἑνοριακῶν Δραστηριοτήτων • Δευτέρα, 10.00 π.μ.: Κοιν. Παντοπωλ. 11.00 π.μ.: Σισίτιο 5.30 μ.μ.: Ἀγγλικά • Τρίτη, 5.30 μ.μ.: Γαλλικά • Πέμπτη, 11.00 π.μ.: Σισίτιο 7.00 μ.μ.: Β. Μουσική • Παρασκευή, 6.00 μ.μ.: Ὁμιλία π.Χρ. • Σάββατο, 4.00 μ.μ.: Κατηχ. Α' 5.00 μ.μ.: Κατηχ. Β' 6.00 μ.μ.: Κατηχ. Γ'		10 Έσπερινός Κυριακῆς 6.00 μ.μ
11 ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' Λουκᾶ Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.		Τὸ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως θα τελεσθεῖ στις 6, 20 Ὀκτωβρίου ἀπὸ τις 5 μ.μ.				17 Ἅγ. Εἰκοσι Ἀναργύρων <i>Παρεκκλ. Ἅγ. Ἀναργύρων ***</i> Έσπερινός Κυριακῆς 6.00 μ.μ
18 ΚΥΡΙΑΚΗ Λουκᾶ Εὐαγγελιστοῦ Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.		20 Ὁσ. Γερασίμου & Μεγαλομ. Ἀρτεμίου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.			23 Ἅγ. Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	24 Έσπερινός Κυριακῆς 6.00 μ.μ
25 ΚΥΡΙΑΚΗ Στ' Λουκᾶ Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Πανυγηρικός Έσπερινός Ἅγ. Δημητρίου 6.00 μ.μ. (Στὰ δύο ἐορτάζοντα Παρεκκλήσια)	26 Ἅγ. Μεγαλομ. Δημητρίου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. (Στὰ δύο ἐορτάζοντα Παρεκκλήσια καί στὸν Κεντρικό Ναό)	27 ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΠΑΝΑΓΙΑΣ 8.30 μ.μ. 01.00 π.μ.	28 Ἅγ. Σκέπτης τῆς Θεοτόκου Θὰ τελεσθεῖ μόνο ἡ Δοξολογία 10.00 π.μ.			Οἱ ἐφημέριοι τοῦ Ναοῦ διακονοῦν στὸ Κοιμητήριον κάθε Σάββατο ἀπὸ 11-12 π.μ.

ΠΡΩΤΟ ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Περιοδικὸ Πνευματικῆς Οἰκοδομῆς

Ἰ.Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου & Ἁγίου Στεφάνου

Δ. Ε. Ἁγ. Στεφάνου - Δήμου Διονύσου Ἀττικῆς

Διεύθυνση: Κοιμ. Θεοτόκου 11, Ἁγ. Στέφανος 14565 Τηλέφωνο/ Fax: 210 8141919

email: enoria_koimth_agst@yahoo.gr Διαδίκτυο: www.agios-stefanos.gr

Ἔτος 4^ο Τεῦχος 45^ο - Ὀκτώβριος 2015